

"মৰমৰ সন্তানসকল – তোমালোকৰ অনাদি সম্বন্ধ হৈছে ভাই-ভাইৰ, তোমালোক সাক্ষৰত ভাই-ভনী হয় সেয়েহে তোমালোকৰ দৃষ্টি কেতিয়াও ক্ৰিমিনেল (অপবিত্ৰ, অশুদ্ধ) হ'ব নোৱাৰে"

*প্ৰশ্ন :- বিজয়ী অষ্ট ৰত্ন কোন হয়? তেওঁলোকৰ মূল্য কি?

*উত্তৰ :- যাৰ মনত ক্ৰিমিনেল চিন্তা নাথাকে, দৃষ্টি সম্পূৰ্ণ চিভিল (পবিত্ৰ) হয়, তেওঁলোকেই অষ্ট ৰত্ন হয় অৰ্থাৎ কৰ্মাতীত অৱস্থা প্ৰাপ্ত কৰে। তেওঁলোক ইমানেই অধিক মূল্যবান হয় যে কাৰোবাৰ জীৱনত গ্ৰহৰ অশুভ প্ৰভাৱ পৰিলে তেতিয়া তেওঁক অষ্ট ৰত্নৰ আঙুঠি পিন্ধায়। এনেকৈ ভাবে যে ইয়াৰ দ্বাৰা গ্ৰহৰ অশুভ প্ৰভাৱ আঁতৰি যাব। অষ্ট ৰত্ন হোৱাসকলৰ দূৰদৰ্শী বুদ্ধি হোৱাৰ কাৰণে নিৰন্তৰ ভাই-ভাই স্মৃতিত থাকে।

ওঁম্ শান্তি। আত্মিক সন্তানসকলে জানে। তেওঁলোকৰ নাম কি? ব্ৰাহ্মণ। ব্ৰহ্মাকুমাৰ আৰু ব্ৰহ্মাকুমাৰী অনেক আছে। ইয়াৰ পৰা সিদ্ধ হয় যে এওঁলোক এডাপ্টেট (তোলনীয়া) সন্তান হয় কিয়নো এজন পিতাৰে সন্তান। তেন্তে নিশ্চয় তোলনীয়া হ'ব। তোমালোক ব্ৰহ্মাকুমাৰ-ব্ৰহ্মাকুমাৰীসকলহে তোলনীয়া সন্তান হোৱা। বহুত সন্তান আছে। এবিধ হৈছে প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মাৰ আৰু আনবিধ হৈছে পৰমপিতা পৰমাত্মা শিৱৰ, তেন্তে নিশ্চয় তেওঁলোকৰ মাজত সম্বন্ধ আছে কিয়নো তেওঁৰ হৈছে আত্মিক সন্তান আৰু এওঁৰ হৈছে শাৰিৰীক সন্তান। যদি তেওঁৰ হয় তেন্তে যেন ভাই-ভাই হয়। প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মাৰ সাক্ষৰ ভাই-ভনী হৈ পৰে। ভাই-ভনীৰ মাজত ক্ৰিমিনেল (অপবিত্ৰ) সম্বন্ধ কেতিয়াও নহয়। তোমালোকৰ কাৰণেও এনেকৈ কোৱা হয় যে এওঁলোকে সকলোকে ভাই-ভনী কৰি দিয়ে, যাৰ দ্বাৰা শুদ্ধ সম্বন্ধ থাকে। ক্ৰিমিনেল দৃষ্টি নাযায়। কেৱল এইটো জন্মৰ কাৰণে এই দৃষ্টি হৈ গ'লে পিছত ভৱিষ্যতে কেতিয়াও ক্ৰিমিনেল দৃষ্টি নহ'ব। এনেকুৱা নহয় যে তাত ভনী-ভাই বুলি ভাবে। তাতো যেনেকৈ মহাৰজা-মহাৰাণী হয়, তেনেকৈয়ে হয়। এতিয়া তোমালোক সন্তানসকলে জানা যে আমি পুৰুষোত্তম সংগম যুগত আছোঁ আৰু আমি সকলো হৈছো ভাই-ভনী। "প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মা" নামতো আছে নহয় জানো। প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মা কেতিয়া হৈছিল - সেয়া জগতৰ লোকসকলে নাজানে। তোমালোক ইয়াত বহি আছা, এইটো জানা যে আমি পুৰুষোত্তম সংগম যুগৰ বি.কে. হওঁ। এতিয়া ইয়াক ধৰ্ম বুলি কোৱা নহ'ব, এয়া কূলৰ স্থাপনা হৈ আছে। তোমালোক হৈছা ব্ৰাহ্মণ কূলৰ। তোমালোকে ক'ব পাৰা আমি ব্ৰহ্মাকুমাৰ-ব্ৰহ্মাকুমাৰীসকল নিশ্চয় এজন প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মাৰ সন্তান। এয়া নতুন কথা নহয় জানো। তোমালোকে ক'ব পাৰা আমি বি.কে. হওঁ। এনেও বাস্তৱত আমি সকলো ভাই-ভাই। এজন পিতাৰ সন্তান। তেওঁৰ বাবে তোলনীয়া বুলি কোৱা নহয়। আমি আত্মাবোৰ তেওঁৰ অনাদি সন্তানতো হওঁৱেই। তেওঁ পৰমপিতা পৰমাত্মা চুপ্ৰিম চ'ল (সৰ্বোচ্চ আত্মা) হয়। আৰু কাৰো ক্ষেত্ৰতে 'চুপ্ৰিম' শব্দটি কোৱা নহয়। চুপ্ৰিম বুলি কোৱা হয় সম্পূৰ্ণ পবিত্ৰক। এনেকৈ কোৱা নহয় যে সকলোৰে পিউৰিটি (পবিত্ৰতা) আছে। পিউৰিটি শিকে এই সংগমত। তোমালোকতো পুৰুষোত্তম সংগমযুগৰ নিবাসী হোৱা। যেনেকৈ কলিযুগৰ নিবাসী, সত্যযুগৰ নিবাসী বুলি কোৱা হয়। সত্যযুগ, কলিযুগকতো বহুতেই জানে। যদি দূৰদৰ্শী বুদ্ধি হয় তেন্তে বুজি পাব। কলিযুগ আৰু সত্যযুগৰ মাজৰ সময়খিনিক কোৱা হয় সংগমযুগ। শাস্ত্ৰত আকৌ যুগে-যুগে বুলি কৈ দিলে। পিতাই কয় - মই যুগে-যুগে নাহোঁ। তোমালোকৰ বুদ্ধিত এইটো থাকিব লাগে যে আমি হৈছো পুৰুষোত্তম সংগমযুগৰ ব্ৰহ্মাকুমাৰ-কুমাৰী। আমি সত্যযুগতো নাই আৰু কলিযুগতো নাই। সংগমৰ পাছত সত্যযুগ নিশ্চয় আহিব।

03-08-2019

প্ৰাতঃ মুৰুলী

ওঁম্ শান্তি

“বাপদাদা”

মধুবন

তোমালোক এতিয়া সত্যযুগলৈ যাবৰ কাৰণে পুৰুষাৰ্থ কৰি আছা। তালৈ পবিত্ৰতাৰ অবিহনে কোনো যাব নোৱাৰে। এই সময়ত তোমালোক পবিত্ৰ হ'বৰ কাৰণে পুৰুষাৰ্থ কৰি আছা। সকলোৱেতো পবিত্ৰ নহয়। কোনোবা পতিতো থাকে। আগবাঢ়ি গৈ থাকোতে বাগৰি পৰে, পিছত গোপনে আহি অমৃত পান কৰে। বাস্তৱতে যিয়ে অমৃত এৰি বিহ পান কৰে, তেওঁলোকক কিছুদিনলৈ আহিব দিয়া নহয়। কিন্তু এইটোও গায়ন আছে - যেতিয়া অমৃত ভগাইছিল তেতিয়া বিকাৰী অসুৰ গোপনে আহি বহিছিল। এনেকৈ কয় যে ইন্দ্ৰ সভাত এনেকুৱা অপবিত্ৰ আহি বহিলে তেন্তে তেওঁ অভিশপ্ত হৈ পৰে। এটা কাহানিও শুনায় যে এগৰাকী পৰীয়ে এজন বিকাৰীক লৈ আহিল, পিছত তেওঁৰ কি অৱস্থা হ'ল? বিকাৰীতো নিশ্চয় বাগৰি পৰিব (অধঃপতিত হৈ যাব)। এয়া বুজিবলগীয়া কথা। বিকাৰীয়ে উন্নতি কৰিব নোৱাৰে। এনেকৈ কয় যে তেওঁ গৈ পাথৰ হৈ গ'ল। এতিয়া এনেকুৱা নহয় যে মনুষ্য পাথৰ বা বৃক্ষ হৈ পৰে। পাথৰবুদ্ধি হৈ গৈছে। ইয়ালৈ আহে পাৰস (পবিত্ৰ) বুদ্ধিৰ হ'বৰ কাৰণে কিন্তু গোপনে বিহ পান কৰে গতিকে সিদ্ধ হয় যে পাথৰ বুদ্ধি হৈয়ে থাকিব। এয়া সন্মুখত বুজোৱা হয়, শাস্ত্ৰতো এনেয়ে বহি লিখিছে। নাম ৰখা হৈছে ইন্দ্ৰ সভা। য'ত পোখৰাজ পৰী, ভিন্ন-ভিন্ন পৰীসকলক দেখুৱায়। ৰত্নবিলাকৰ মাজতো ক্ৰমানুসৰি নাথাকে জানো। কোনোটো বহুত ভাল ৰত্ন, কোনোটো কম। কাৰোবাৰ মূল্য কম, কাৰোবাৰ বহুত হয়। 9 ৰত্নৰ আঙুঠিও বহুত বনায়। এড্‌ভাৰটাইজ (বিজ্ঞাপন) কৰে। নামটো ৰত্নই হয়। ইয়াত বহি আছে নহয় জানো। কিন্তু তাৰ মাজতো কোৱা হ'ব এওঁ হীৰা হয়, এওঁ পদ্মা হয়, এওঁ মাণিক, পোখৰাজো বহি আছে। ৰাতি-দিনৰ পাৰ্থক্য আছে। তাৰ মূল্যতো বহুত পাৰ্থক্য থাকে। তেনেকৈয়ে আকৌ ফুলৰ লগতো তুলনা কৰা হয়। তাৰ মাজতো ভিন্নতা আছে। সন্তানসকলে জানে কোন-কোন ফুল হয়। ব্ৰাহ্মণীসকল পাণ্ডা হৈ আহে, তেওঁলোক ভাল ফুল হয়। কিছুমান বিদ্যার্থীও আকৌ বুজোৱাত বহুত তীক্ষ্ণ হৈ পৰে। বাবাই ব্ৰাহ্মণীক ফুল নিদি তেওঁক দিব। শিকাওঁতা জনতকৈও তেওঁৰ গুণ বহুত ভাল হয়। কোনোধৰণৰ বিকাৰ নাথাকে। কিছুমানৰ অৱগুণ থাকে যেনে - ক্ৰোধৰ ভূত, লোভৰ ভূত.....। গতিকে পিতাই জানে যে এওঁ ফেভাৰেট (মনপচন্দৰ) পাণ্ডা হয়, এওঁ দ্বিতীয় নম্বৰত। কোনো-কোনো পাণ্ডা ইমান ফেভাৰেট নহয়, যিমান জিজ্ঞাসুজন হয়, যাক লৈ আহে তেওঁ ফেভাৰেট হয়। এনেকুৱাও হয় - শিকাওঁতাজন মায়াৰ পাশত আৱদ্ধ হৈ বিকাৰলৈ গুছি যায়। এনেকুৱাও আছে যিয়ে বহুতকে ডুবিব ধৰাৰ পৰা উলিয়াই আনে আৰু নিজে ফাঁচি মৰে। মায়া বহুত বলৱান হয়। সন্তানসকলেও বুজি পায়, ক্ৰিমিনেল আই (অপবিত্ৰ দৃষ্টিয়ে) বহুত প্ৰবঞ্চনা কৰে। যেতিয়ালৈকে ক্ৰিমিনেল আই থাকে তেতিয়ালৈকে ভাই-ভনীৰ যি নিৰ্দেশনা প্ৰাপ্ত হৈছে সেয়াও চলিব নোৱাৰে। চিভিল আই (পবিত্ৰ দৃষ্টি) পৰিৱৰ্তন হৈ ক্ৰিমিনেল আই হৈ পৰে। যেতিয়া ক্ৰিমিনেল আই পৰিৱৰ্তন হৈ পৰিপক্ক চিভিল আই হৈ পৰে তেতিয়া তাক কোৱা হয় কৰ্মাতীত অৱস্থা। ইমানেই নিজৰ পৰীক্ষণ কৰিব লাগে। একেলগে থাকিও যাতে বিকাৰৰ দৃষ্টি নাযায়। ইয়াত তোমালোক ভাই-ভনী হৈ পৰা, জ্ঞান তৰোৱাল মাজত আছে। আমিহঁতো পবিত্ৰ হৈ থকাৰ দৃঢ় প্ৰতিজ্ঞা কৰিব লাগে। কিন্তু লিখে যে বাবা আকৰ্ষণ হয়, সেই অৱস্থা এতিয়াও পৈণত হোৱা নাই। পুৰুষাৰ্থ কৰি থাকে - এয়াও যাতে নহয়। একেবাৰে চিভিল আই যেতিয়া হৈ পৰিব তেতিয়াহে বিজয় প্ৰাপ্ত হ'ব। অৱস্থা এনেকুৱা হ'ব লাগে যাতে কোনোধৰণৰ বিকাৰী সংকল্পও উদয় নহয়, ইয়াকে কৰ্মাতীত অৱস্থা বুলি কোৱা হয়। লক্ষ্য আছে।

কিমান আশ্চৰ্যকৰ মালা বনোৱা হয়। 8 (আঠ) ৰত্নৰ মালাও আছে। সন্তানতো অনেক আছে। সূৰ্যবংশী-চন্দ্ৰবংশী ৰাজবংশ ইয়াত স্থাপন হয়। সেই সকলোকে মিলাই ফুল পাছ, স্ক'লাৰশ্বিপ লওঁতা 8 (আঠ) ৰত্ন ওলায়। মাজত আকৌ তেওঁলোকক ৰত্ন কৰি তোলাঁতা হীৰা 'শিৱ'ক ৰাখে, যিয়ে এনেকুৱা ৰত্ন গঢ়ি তোলে। গ্ৰহৰ অশুভ প্ৰভাৱ পৰিলে তেতিয়া 8 (আঠ) ৰত্নৰ আঙুঠি পিন্ধে। এই সময়ত ভাৰতত ৰাহুৰ দশা (অশুভ প্ৰভাৱ) চলি আছে। প্ৰথমে আছিল

03-08-2019

প্ৰাতঃ মুৰুলী

ওঁম্ শান্তি

"বাপদাদা"

মধুবন

বৃক্ষপতিৰ অৰ্থাৎ বৃহস্পতিৰ দশা। তোমালোক সত্যযুগী দেৱতা আছিল, বিশ্বত ৰাজ্য কৰিছিল। পিছত ৰাহুৰ দশা বহি গ'ল। এতিয়া তোমালোকে জানা যে আমাৰ ওপৰত বৃহস্পতিৰ দশা আছিল, নাম হৈছে বৃক্ষপতি। চমুকৈ বৃহস্পতি বুলি কোৱা হয়। আমাৰ ওপৰত যথাযথ বৃহস্পতিৰ দশা আছিল, যেতিয়া আমি বিশ্বৰ মালিক আছিলোঁ, এতিয়া ৰাহুৰ দশা বহি আছে, যাৰ বাবে আমি কড়ি তুল্য হৈ পৰিলোঁ। এয়াতো প্ৰত্যেকে বুজিব পাৰে। সুধিবলগীয়া কথাই নাই। গুৰু আদিক সোধে - এইটো পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হ'মনে? ইয়াতো বাবাক সোধে - মই পাছ হ'মনে? কওঁ যে যদি এনেকুৱা পুৰুষাৰ্থ কৰি আগবাঢ়ি গৈ থাকো তেন্তে কিয় পাছ নহ'বা। কিন্তু মায়া বহুত বলৱান। ধুমুহাত লৈ আহিব। এই সময়ততো ঠিকেই আছে, আগলৈ গৈ ধুমুহা বহুত আহে যদি তেতিয়া কি হ'ব? এতিয়া তোমালোক যুদ্ধক্ষেত্ৰত আছা, তেন্তে মই গেৰাণ্টি কেনেকৈ কৰিব পাৰোঁ? আগতে মালা বনাইছিল, যাক 2-3 নম্বৰত থৈছিল, তেওঁলোক নাই। একেবাৰে কাঁইট হৈ পৰিল। গতিকে পিতাই কয় - ব্ৰাহ্মণৰ মালা হ'ব নোৱাৰে। যুদ্ধক্ষেত্ৰত আছা নহয় জানো। আজি ব্ৰাহ্মণ, কালিলৈ শূদ্ৰ হৈ পৰে, বিকাৰলৈ গ'ল মানে শূদ্ৰ হৈ পৰিল। ৰাহুৰ দশা বহি গ'ল। বৃহস্পতিৰ দশাৰ কাৰণে পুৰুষাৰ্থ কৰিছিল, বৃক্ষপতিৰে পঢ়াইছিল। আগবাঢ়ি গৈ থাকোঁতে-থাকোঁতে মায়াৰ থাপৰ লাগিল, পিছত ৰাহুৰ দশা বহি গ'ল। ট্ৰেটৰ (বিশ্বাসঘাতক) হৈ পৰে। এনেকুৱা সকলো ঠাইতে হয়। এজন ৰজাৰ ওচৰৰ পৰা আঁতৰি গৈ অন্য এজন ৰজাৰ ওচৰত গৈ শৰণ লয়। তেতিয়া তেওঁলোকেও চায় এওঁ আমাৰ কামৰ হয় যদি শৰণ দি দিয়ে। এনেকৈ বহুত ট্ৰেটৰ হৈ পৰে এৰ'প্লেণৰ সৈতে গৈ অন্য ৰজাৰ ওচৰত পায়গৈ। তেতিয়া তেওঁলোকে এৰ'প্লেণ ঘূৰাই দিয়ে, তেওঁক শৰণ দি দিয়ে। এৰ'প্লেণক কেনেকৈ শৰণ দিব, সেয়াতো তেওঁলোকৰ সম্পত্তি। তেওঁলোকৰ বস্তু তেওঁলোকক ঘূৰাই দিয়ে। বাকী মনুষ্যই, মনুষ্যক শৰণ দিয়ে।

এতিয়া তোমালোক সন্তানসকল পিতাৰ ওচৰত শৰণাগত হৈছা। এনেকৈ কোৱা যে আমাৰ সন্মান ৰাখক। দ্ৰৌপদীয়ে মিনতি কৰিছিল যে মোক এওঁলোকে নগ্ন কৰিব ওলাইছে, পতিত হোৱাৰ পৰা ৰক্ষা কৰা। সত্যযুগত কেতিয়াও নগ্ন নহয়। তাকতো কোৱাই হয় - সম্পূৰ্ণ নিৰ্বিকাৰী। সৰু শিশুসকলতো হৈছেই নিৰ্বিকাৰী। এই গৃহস্থ ব্যৱহাৰত থাকিও সম্পূৰ্ণ নিৰ্বিকাৰী হৈ থাকে। যদিও স্ত্ৰী-পুৰুষ একেলগে থাকে তথাপিও নিৰ্বিকাৰী হৈ থাকে, সেয়েহে কয় - আমি নৰৰ পৰা নাৰায়ণ, নাৰীৰ পৰা লক্ষ্মী হৈ আছোঁ। সেয়া হৈছে নিৰ্বিকাৰী সৃষ্টি, তাত ৰাৱণ নাই। তাক কোৱা হয় - ৰাম ৰাজ্য। ৰাম বুলি শিৱবাবাক কোৱা হয়। "ৰাম নাম জপ কৰা"ৰ অৰ্থই হৈছে পিতাক স্মৰণ কৰা। "ৰাম-ৰাম" বুলি যেতিয়া কয় তেতিয়া বুদ্ধিত নিৰাকাৰ জনেই থাকে। ৰাম-ৰাম বুলি কয়, সীতাক এৰি দিয়ে। তেনেকৈ কৃষ্ণৰ নাম লয়, ৰাধাক এৰি দিয়ে। ইয়াততো পিতা হৈছেই এজন, তেওঁ কয় - মামেকম্ স্মৰণ কৰা। কৃষ্ণক পতিত-পাৱন বুলি কোৱা নহয়। সৰু কালত ৰাধা-কৃষ্ণ ভাই-ভনীও নাছিল। বেলেগ-বেলেগ ৰাজ্যৰ আছিল। শিশুসকলতো হৈছেই শুদ্ধ। বাবাইও কয় - শিশুসকলতো ফুল হয়, তেওঁলোকৰ বিকাৰী দৃষ্টি নাথাকে। যেতিয়া ডাঙৰ হয় তেতিয়া দৃষ্টি যায় সেয়েহে বালক আৰু মহাত্মাক সমান বুলি কয়। আচলতে শিশু মহাত্মাতকৈও উচ্চ হয়। মহাত্মাই তথাপিও গম পায় যে আমি ভ্ৰষ্টাচাৰৰ দ্বাৰা জন্ম হৈছোঁ। সৰু শিশুসকলে সেইটো গম নাপায়। সন্তান পিতাৰ হৈ গ'ল আৰু উত্তৰাধিকাৰতো আছেই। তোমালোক বিশ্বৰ ৰাজধানীৰ মালিক হোৱা। যোৱা কালিৰ কথা তোমালোক বিশ্বৰ মালিক আছিল। এতিয়া পুনৰ তোমালোক হোৱা। ইমান প্ৰাপ্তি হয়। তেন্তে স্ত্ৰী-পুৰুষ, ভনী-ভাই হৈ পবিত্ৰ হৈ থাকিলে সেয়া কিনো ডাঙৰ কথা। অলপ যত্নও কৰিব লাগে নহয় জানো। হয়, পুৰুষাৰ্থৰ ক্ৰম অনুসৰি এতিয়া বৃহস্পতিৰ দশালৈ যোৱা। স্বৰ্গলৈতো যায়েই আকৌ পঢ়াৰ দ্বাৰা কোনোবাই উচ্চ পদ পায়, কোনোবাই মধ্যম, কোনোবা ফুল হয়, কোনোবা আন কিবা। এইখন বাগিচা নহয় জানো। পিছত পদো এনেকৈ ল'ব। এনেকুৱা ফুল হ'বৰ কাৰণে পুৰুষাৰ্থ বহুত কৰিব লাগে, সেয়েহে বাবাই

03-08-2019

প্ৰাতঃ মুৰুলী

ওঁম্ শান্তি

"বাপদাদা"

মধুবন

সন্তানসকলক দেখুৱাবৰ কাৰণে ফুল লৈ আহে। বাগিচাততো অনেক প্ৰকাৰৰ ফুল থাকে। সত্যযুগ হৈছে ফুলৰ বাগিচা আৰু এয়া হৈছে কাঁইটৰ জংগল। এতিয়া তোমালোক কাঁইটৰ পৰা ফুল হোৱাৰ পুৰুষাৰ্থ কৰি আছা। ইজনে-সিজনক কাঁইট হৈ বিদ্ভাৱ পৰা ৰক্ষা পাবলৈ পুৰুষাৰ্থ কৰি আছা, যিয়ে যিমান পুৰুষাৰ্থ কৰিব সিমানে জিকিব। মূল কথা হৈছে কামৰ ওপৰত বিজয়ী হ'লেহে জগতজিৎ হ'বগৈ। এয়াটো সন্তানসকলৰ ওপৰত থাকিল। ডেকাসকলে বহুত যত্ন কৰিবলগীয়া হয়, বৃদ্ধসকলৰ কম। বানপ্ৰস্থ অৱস্থাৰ লোকসকলৰ আৰু কম। শিশুসকলৰ বহুত কম।

তোমালোকে জানা যে আমি বিশ্বৰ বাদশ্বাহীৰ (সাম্ৰাজ্য) সম্পত্তি প্ৰাপ্ত কৰিম, তাৰ বাবে এটা জন্ম পবিত্ৰ হৈ থকাত কি আপত্তি। তেওঁলোকক কোৱা হয় বাল ব্ৰহ্মচাৰী। অন্তিমলৈকে পবিত্ৰ হৈ থাকে। যিসকল পবিত্ৰ হৈছে, তেওঁলোকক পিতাই আকৰ্ষিত কৰে, শিশুসকলে শিশু কালতেই জ্ঞান পাই গ'লে তেতিয়া ৰক্ষা পৰিব পাৰে। সৰু শিশুসকল অৰোধ হয় কিন্তু পিছত বাহিৰত স্কুল আদিত সংগৰ ৰং লাগি যায়। সং সংগই উদ্ধাৰ কৰে, কুসংগই ডুবায়। পিতাই কয় - মই তোমালোকক পাৰ কৰাই শিৱালয়লৈ লৈ যাওঁ। সত্যযুগ হৈছে একেবাৰে নতুন সৃষ্টি। বহুত কম মনুষ্য থাকে পিছত বৃদ্ধি হৈ গৈ থাকে। তাততো বহুত কম দেৱতা থাকে। গতিকে নতুন সৃষ্টিলৈ যাব কাৰণে পুৰুষাৰ্থ কৰিব লাগে। ভাল বাৰু!

অতি মৰমৰ কল্পৰ পিছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা পিতা বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত। আত্মিক পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

*ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ:-**

- (1) পিতাৰ মন পচন্দৰ হ'বৰ কাৰণে গুণৱান হ'ব লাগে। ভাল-ভাল গুণ ধাৰণ কৰি ফুল হ'ব লাগে। অৱগুণ আঁতৰাই দিব লাগে। কাকোৱে কাঁইট হৈ বিক্ৰিব (দুখ দিব) নালাগে।
- (2) ফুল পাছ হ'বৰ কাৰণে স্ক'লাৰশ্বিপ (বৃত্তি) ল'বৰ কাৰণে এনেকুৱা অৱস্থা গঢ়ি তুলিব লাগে যাতে একোৱেই স্মৃতিলৈ নাহে, দৃষ্টি সম্পূৰ্ণ পবিত্ৰ হৈ যায়। সদায় বৃহস্পতিৰ দশা চলি থাকে।

*বৰদান:- স্ব-স্বৰূপ আৰু পিতাৰ সত্য স্বৰূপক চিনি লৈ সত্যতাৰ শক্তি ধাৰণ কৰোঁতা দিব্যতা সম্পন্ন হোৱা

যি সন্তানে নিজৰ স্ব-স্বৰূপক বা পিতাৰ সত্য স্বৰূপক যথার্থ ৰূপত জানি লয় আৰু সেই স্বৰূপৰ স্মৃতিত থাকে তেন্তে তেওঁৰ সত্যতাৰ শক্তি আহি যায়। তেওঁৰ প্ৰতিটো সংকল্প সদায় সত্যতা বা দিব্যতা সম্পন্ন হয়। সংকল্প, বচন, কৰ্ম আৰু সম্বন্ধ-সম্পৰ্ক সকলোতে দিব্যতাৰ অনুভূতি হয়। সত্যতাক সিদ্ধ কৰাৰ আৱশ্যকতা নাথাকে। যদি সত্যতাৰ শক্তি আছে তেন্তে আনন্দত নাচি থাকিব।

*শ্লোগান:- সাকাশ (শক্তি) দিয়াৰ সেৱা কৰা তেতিয়া সমস্যাবোৰ সহজে পলায়ন কৰিব।

ওঁম্ শান্তি!!

***